

REŠETO

POLITIČKO-ŠALJIVI LIST

Dvadeset i osam puta od carinare do suda i natrag kroz cijela dva sata trčao u Splitu 16. IV. svjetski trkač i novinar Ante Ružić-Baćo.

Na svršetku trke mnogo ga publike obdarila i aplaudirala sa urnebesnim poklicima.

Poznati svjetski trkač Ante Ružić-Baćo je poznat po cijelom svijetu kao najustrajniji trkač svijeta. Poznat je u novinama južne Amerike kao kraljem nogu (Rei della gambas) Ombre macina) čovjek lokomotiva (l' eroe) junak. Gdje se god bavio trčanjem u koji kraj svijeta svukud je pobratio vijence. Ča je bio Napoleon prama njemu, Kraljević Marko, Miloš Obilić, Musa, Goliat, Salamun, ni on nije mogao trkat ni pit vina ka Baćo. Pa ča je bio Samson sa svim Filištejima ča su rušili altare. Pa di su naše ferate ča ji je trkač Baćo ostavlja u kopilici, di je sinjska i šibenska, a još moguće da koju osramoti. Pa ne govorili se više i piše o Baći, nego o Trumbiću, Smorlaki, Wilsonu. Mnogi diplomati su učinili više od kojega fijaška ma Baćo nije; Baćo stvara i čini čudesa, ali ipak mjesno „Novo Doba“ sasmostalo uvažuje njegov heroizam, samo ga Šupjače fali, ne znamo s koje to strane, pa i malda ne cijela štampa u državi SHS. Možda di je Baćo postao novinar i njihov takmac, a more bit da će jedan dan i predsjednik cjelokupnog evropskog novinstva. Na zadnjoj turneji po Jugoslaviji Baćo je doživio crni dana, a i novinstvo ka kolegi nije mu bilo pri ruci, mloge „novine“ nisu ni navile njegov dolazak u Beograd, n. pr. „Pulitika“, egoistični list koji gradi palace, a bidan Baćo ni potleušice. Živija egoizam. Vreme skroz skrozimice Židovi pa kad su Krista nučili a kako nebi Baću. Pa čiyutski Obzor“ čak mu je naplatio i noticu

za njegov sport, pa tako isto i zagrebačke „Novosti“ čivuti, čivutare, čivutari. Ča čini međunarodna konferencija u Genovi i cili svit, da ne pošje Baću tamo. On bi boje uredio svit nego oni t. j. diplomati. Ako ne baranko bi trča u parlamentu i zabavija cilu skupštinu. Beogradske „Novosti“ su donile petak 31. marca 1922. veliku noticu o boravku i kunstu

živile njegove „Šupjače“, „Pantagana“, „Konistre“, „Brostolini“, njegova trka, s kojom se on specialno bavi.

Uredništvo.

A ča je više od ove A. R.

Fabijan: — Ča je ovo došlo od ove agrarne liforme; pa se sada više ne razumi ni čaje naše ni čaje njijovo.

Luka: — Baranko kad bismo pri otrgali grozje da bi kacu masta gospodaru pa ono drugo bi ostalo za me, i ne bi se tribalo više misliti ništa.

Fabijan: — Jušto kad si to menčjona, jema od jemavte da nisam zaspal kako bog zapovida, uvik mi je sprajak u niku stvar dok se ova stvar ne deštriga.

Luka: — Ja ču intanto moj Fabijane de škondon poć u gospodaru, pa ču se pogodit bez da za to zna »Naša Sloga«, baranko ču moć spavat a ovako neznan jesan li Irud oti Pilat.

Fabijan: — Malo me tenta i mene to učinit jerbo kad nas gospodari stavu u burdil, neće nas onda ni Sveta Manda spásiti, ča oni reče: ki a bu, a bu, ti plati karantane, a oni će du se smijat u butigin.

Luka: — Evo sā si doša na moju, jerbo će du ti u zadnje reč: a ti Ivane ne igraj kad neznaš.

Fabijan: — E da su intrade dobre ka u staro vrije, ma sada su intrade nesliknje, a gospodari će du činit uvik iste konte ka prin, pa će du ti učinit konat, da se neš moć za 100 gugin iskopreat iz duga, a jopet će du ti staviti sve kampatike za ove godine či ja nis: da, pa si omor iša kyragu za uvik.

Luka: — Ali bi vajalo učinit ribalaciju pa jin dat po feralu oli se akomodati šnjima za ne upast u troške, jerbo se moj Fabijane ovako ne more naprid, a meni se sve ščuca kad mi dojde napamet, jerbo znan ča će me u zadju tokat.

Fabijan: — Sada su gospodari počeli izdavat neki foj kontra težacima i pitaju guveran da jin da pravo jerbo da su i oni potribni, pa govoru da smo mi postali boršeliki, i da očemo sve za nas a njiman . . . jemaju u niku prav, jer vaja svak da žive.

Luka: — Mi držimo šaldo još kojo vrime, a ako ti dojde kraj zemje uzmi šoraču pa ga bum-bizaj po tampliru nek mu odma puknu očenaši, neka zna skin posla jema pa se drugi put neće azardat doć njanka na lazu.

Fabijan: — Pa češ u zadnju svršit u kata-buju ka ča se dogodilo tuskoro onemu na Marjanu.

Svjetski trkač ANTE RUŽIĆ-BAĆO splitčanin, dika i ponos grada Splita, čovjek od 95 kg težine, koji trče na obali u Splitu 2 sata, kadikad i 3 kad nije puno vruće i ako je dobre volje.

Baće sa slikom (alla burla) a ča ćeš furbitad mudri novinski glav, a ko jin Baćo još ne zavije s vratom, glavom i nogama. Bačinić je nestao, „Golub“ je umra, „Žice“ su razbijene, eletrika se utrnula, a Baćo i dalje medju nama živi i zabavlja nas, a možda za prve izbore ga publika bude imenovala načelnikom Splita jer on nebi uredjivao onaj grad po modernu nego bi nahranio i napojio gladne i žedne drobove. Živija Baćo,

Luka: — Neka, neka kad ji mi 5—6 operimo u redu onda ne će du se više intrigavat, bit te du dobr*u* ka janjci.

Fabijan: — A jes vidja Luka oni budiči ča se dogodi varoški kuraton, nikidan u Zagrebu.

Luka: — A ča je to bilo ču san i ja ništo govorit doma.

Fabijan: — Dogodi se niki budiči Božje sačuvaj cili varoš govor o tome više nego od onomu poteštatu iz Beča, ka su mu bili učinili batarelu fišotima i šrenan a govoru o kuratu da je jema posla nikon divojkom u Zagreb, pa da su ga pulicijoti uvatili na fat.

Luka: — A ko bi bi reka o njemu parija je ka andjel.

Fabijan: — E, čuvaj se ti čovika mukloka, u onima i jesu sve berekinade o svita.

Luka: — Kako ni bi sretan da su ga baš jemali ufatiti na fat, je impegran.

Fabijan: — Ča ga braniš neka mu, moga je stat smiron u crkvu, a ne činit nikne funfunječe, ča ga ne toka.

Političke vijesti.

Brzojav iz Genove.

U zamjenu evakuacije treće zone riješeno je, da se evakuira dučan našeg Stipice trgovca sitnara i inih u Šibeniku.

Telefonska vijest iz Genove

Čičerin priznaje Antanti dug od 25 miljarda rubalja u zlatu, dok traži od Antante 50 miljarda rubalja u zlatu u ime odštete do sada potrošenih za uzdržavanje crvene vojske.

Na adresu reparacione komisije u Beču (Wien).

Buduć da je prošlo 7 godina od kad su bili uapšeni i vješani naši internirci, a reparaciona komisija ima tu zadaću da se isplati ratna odšteta svima internircima koji su za evropskog rata nastradali. Ni do dan danas nije nitko dobio niti pare. Preporučujemo toj reparacionoj komisiji da što prije izvrši tu zadaću da se internircima platí odšteta koja je prva na dnevnom redu. Ako reparaciona komisija ne udovolji ovom zahtjevu, organizirat ćemo se svi internirci i udovice interniraca da se to već jedan put mora isplatiti, a mogla bi zato da pôradi i narodna skupština preko međunarodne konferencije u Genovi, jer spisi ležu im već 7 godina na ministarstvu socialne politike.

Internirac.

Ozbiljne vijesti.

Sa putovanja u vlaku.

Priču mi jedan čovjek u brzom vlaku Beograd—Zagreb, kako se po Beogradu voze automobilima naši odlični ljudi a uz to uz put voze sa sobom voze i neke krasotice do Topčidera. Prvo Vam je Lizi i Mari i druge, a jedna raja skapava od gladi, oče da pomognu gladnoj Rusiji a samom Beogradu ne mogu da pomognu. Taj isti čovjek mi prijavio kako je jedno dijete došlo sa majkom gdje se prodaju kolači, i dijete pita majku, majko kupi mi jedan kolač, a majka mu

kaže, sinko nemam nego još po dinara a ovo oču da ti ranim i kupim drva za ogrijati se. Kad je čuo taj gospodin te riječi smilovao se i svi 21 dinar što je imao u džepu dade majci 17 Din., a malom kupi za četiri dinara kolač. Pomožimo prije našu gladnu Rusiju, pa onda pravu.

Bačo.

Dogadjaji na Rijeci.

Novinstvo se bavi već više godina sa Rijeckim dogodajima. Rijeka gori, krv se proljeva još od 1919. kad stradaše anomite francuski vojnici, ranjeni srpski oficiri, narod slavenski nezaštićen, dučani razrušeni, begunaca na sve strane. Bilo bi skrajno vrijeme bez vike i bučenja na djelu dječjima. Narod traži mir. Poštivanje internacionalnih ugovora. Turskog pašaluka prelazi vrhunac širokogrudivosti. Pita se da li je Kr. SHS samostalna država i može li zaštititi svoj narod kako što Italija ima pravo kod nas zaštititi svoje.

Vijesti iz Šibenika.

Novi mladići. Čujemo da se u Šibeniku nekoliko mladi popova želi ženiti. Cure pošaljite fotografiju, stvar će Vam biti uslišana.

Novo imenovanje. Čujemo da je imenovan za diletura šenice i kukuruzu naš Bepo.

Naš premudri Franjo glavonja, do skoro imati će bebu. Vidit ćemo na koga će naličiti?

Naš se Jole hvali da je našao u Splitu jednu pučicu koja je malo gobava, ali ima para, te potlen ženidbe namjerava, podignuti tvornicu majmuna u Pisak u kući Giadorov koju kani kupiti.

Šepurinska kavga 4 čovjeka torba dolara očemu se za platiti dugove, Ivan Misurac, Mate Skroza, glavar Makarijo Skroza Šime dojde i vjest donese te bježe glavom bez obzira umro od tuge za dolarima Cukrov Roko došo iz Amerike sa dolarima svajceri lakardija imivim pismom izvukli dolare umro od glali, otvorite oči šepurinski Amerikanci ne dajte iz ruku svoj novac luskavom Ivi i Makariju Šuki Bebici Ivici i Čindri ako mislite živiti mirno u obitelji.

Javljan Vaš Šepurinjanac.

Bivši policijot Vico. Dolazin sam svako noć a sad sam civil dosta u mjesec dana.

Gosp. Belamaricu J. žan nije da sam vas vas vidila u tri sata da idete na 111 milijuna 111 hiljada kruna pa neka fala Bogu i opet ćete doč?

Stari šofer taljanski Loči vozi šibenske kavare Draš—Knin—Vrlika.

Buču Lovriču R. umro je aiektirat po Šibeniku sa valižom pa ide po drniškim hotelima da koketira sa gospoicama

Simo Hiljadica dajte mi jedno što se drži oko vrata ona meku.

Juras Ivo sviraj Ivica u Krki tamburu a Sila na Šubićevac sa flašom rakije a gosp. Miri sa guslama.

Pojedini broj „Rešeta“ stoji 2 Dinara.

Vijesti iz Sinja.

Iskreni savjeti! Hotel Kosovu — oči Bibi — oči. Gospodnjicama D. da promine čiste kad se sankaju. Njanji — ideal. Čoviću — tutor.

Ivan Maleš rodjen u Sinju od djetinjstva vodi kriomčarenje ko zamjenik, a sad bi rada dozvolu da on sam radi jer drugoga zanata nema. Zato se molí poglavarsvo da dodje ovom čovjeku pri ruci.

Sinjski Lander. U Sinju imade jedan mladić a sada je polu čovjek nazvat Lander. Taj čovjek je do duše lijep i simpatičan, mnogo je djevojaka sinjskih prominio i svaka je ludovala za njim kad bi je ostavio. Takova jedna od njegovi ex curica činila ljubav sa jednim malim od žarkove glavice i pili više puta zajedno kuhanu čokoladu u kavani Cetini, a mali plača. Iznenada dojde Lander te presvoji njezino srce, sa malim ljubovala, a Landerom imala rendevu na pepelnici u sedam sati na večer pod starogradinom. Mali prefrigan bijaše pak saznade i ode u potragu. Doduše sreća ga posluži pak ih najde u zagrljaju, pita M... jesli li ti to a ona jesam, i bila me volja, oču njegova biti ili sv. Frani. Tad se mali naliuti i M.... pljuni u lice, i okrenu se pak pljuni i Landeru, a Lander na njega a on na njega, nasta rat, urlikanje, afanavanje itd. Skoči se u pomoć sve selo medju njima barjaktar Seka, Pava i mater od djevojke M..., cota, dunda Dadić a ona je u afanu leži, a mali ruči Jerki svašta je bilo. Nju privezoše u bolnicu milosrdni sestara u Borčevac, Lander i mali se razijdoše, i nasta velika panika u gradu, a osobito u predjelu Borčevca zbog nesretnog dogadjaja. Mali u Landera pita oproštenje, te se pomiriše i postaše veliki prijatelji (ona ostaje i dalje u kući, tako da ni u crkvu ne ide, jedino ide sama druga). Lander oputovao, mali ostao bez ljubovce, a ona ostade zamišljena kod seke. Jao meni što mi se dogodi od dva nikakova? Zbogom cvite mladost nikada te stignuti. »Afan«.

Za ovo uredništvo ne odgovara.

Vijesti iz Splita.

Pozor. Stigao sam sa mojom Cigankom Zlatankom. — Ona bacaće karte a ja ću ljupcima lječiti. — Sve je badava. Informacije potanje dava prijatelj mi Jelo. Doktor Plamuzina.

Blažen ja a nek se ljuti ko hoće. Imam 2 sobe kao što nitko u Splitu ih nema. Najam ne plaćam već je 6 mjeseci. Pasjenti razbijaju pokućstvo a gazda mora da muči. Ko je to svak pita. Roko.

Cvita pleše. Bila sam u gabinetu na plesu sa bratom. Svak nam je gledao odjelo, ali sve mi je ništa bilo bez mojeg Marka.

Odgovorni urednik: **JOVO PUPOVAC.**

Glavni saradnik: **ANTE RUŽIĆ-BAČO.**

Tisk: PUČKA TISKARA — ŠIBENIK.